

SMARAGDOVÁ DOSKA VIII:

Kľúč Mystérií

Tebe, ó človeče, dal som svoje vedomosti. Tebe dal som *Svetlo*. Počúvaj teraz a získaj múdrosť prinesenú z vesmírnych úrovní zhora a nad.

Nie ako človek, stal som sa oslobodeným od dimenzií a úrovní. Zakaždým, beriem na seba nové telo. Zakaždým, mením svoju formu. Teraz viem, že nehmotné je všetko, čo je z hmoty.

Ohromná je múdrosť *Siedmich*. Mocní sú tí zhora. Prejavujú sa cez svoju moc, naplnení silou zhora.

Počúvaj tieto slová múdrosti. Počúvaj a urob ich svojimi vlastnými. Nájdi v nich beztvarosť. Nájdi kľúč k večnosti. Mystérium je iba skrytá vedomosť. Poznaj a odhalíš ju. Nájdi hlboko ukrytú múdrosť a buď pánom temnoty a Svetla.

Hlboké sú mystériá okolo teba, ukryté Staré tajomstvá. Hľadaj *Kľúčmi* mojej *Múdrosti*. Istotne nájdeš cestu. Brána k sile je tajná, ale ten, kto ju dosiahne, ju získa. Pozri sa do *Svetla*! Ó brat môj. Otvor a dostaneš. Pokračuj cez údolie temnoty. Prekonaj obyvateľa tmy. Vždy pozdvihuj svoj zrak k *Úrovni Svetla*, a budeš v *Jednote so Svetlom*.

Ľudia sú v procese zmeny do formy, ktorá nie je z tohoto sveta. Vyrastú v čase do nehmotnosti, na úrovne cyklov hore. Vezd, musíš sa stať nehmotným predtým, ako sa zjednotíš so *Svetlom*.

Načúvaj, ó človeče, môjmu hlasu, hovoriacemu o cestách k *Svetlu*, ukazujúcemu cestu dosiahnutia, kedy ty budeš v *Jednote so Svetlom*. Hľadaj mystériá srdca *Zeme*. Uč sa *Zákonu*, ktorý existuje, ktorý udržuje hviezdy v rovnováhe so silou prvotnej hmly. Hľadaj plameň *Života Zeme*. Okúp sa v žiare jeho plameňa. Nasleduj cestu s tromi kútmi, až kým sa aj ty nestaneš plameňom.

Rozprávaj slovami bez hlasu tým, čo žijú dole. Vstúp do modro-osvetleného

Chrám a okúp sa v ohni všetkého života.

Vedz, ó človeče, ty si súhrn, bytie zeme a ohňa. Nechaj svoj plameň žiariť jasne. Buď iba ohňom.

Múdrost' je v temnote ukrytá. Osvetlený plameňom *Duše*, nájdi múdrost' a buď Svetlom Zrodený, *Slnkom Svetla* bez formy. Hľadaj ešte viac múdrosti. Nájdi ju v srdci plameňa. Vedz, že len usilovaním sa môže *Svetlo* vliať do tvojho rozumu. Teraz hovoril som múdrostou. Počúvaj môj *Hlas* a riaď sa ním. Odhrň *Závoje* temnoty. Zažiar *Svetlo* na *Cestu*.

Hovorím o Starovekej Atlantíde, hovorím o dňoch Kráľovstva Tieňov, hovorím o príchode detí tieňov. Von z veľkej hĺbky, kde boli vyvolané múdrostou ľudí zeme, za účelom dosiahnutia ohromnej sily.

Ďaleko v minulosti predtým, ako existovala *Atlantída*, boli ľudia, ktorí pátrali v temnote, používajúc čiernu mágiu, vyvolávali bytosti z veľkej hĺbky pod nami. Prešli oni ďalej do tohoto cyklu. Nehmotní boli oni, z inej vibrácie, existujúc nevidení deťmi ľudí zeme. Iba cez krv si mohli vyformovať bytie, iba prostredníctvom ľudí mohli žiť vo svete.

V dávnych vekoch boli podrobení *Majstrami*, hnaní dolu do miest, odkiaľ prišli. Ale boli niektorí takí, čo zostali, ukrytí v priestoroch a úrovniach ľuďom neznámym. Žili v Atlantíde ako tiene, ale z času na čas sa objavovali medzi ľuďmi. Vždy, keď bola ponúknutá krv, prišli oni medzi ľudí žiť.

Vo forme ľudí pohybovali sa medzi nami, ale iba navonok boli oni ako ľudia. S falošnou hlavou, kde kúzlo bolo pozdvihnuté, ale zdali sa ľuďom ako ľudia medzi ľuďmi. Vkradli sa oni do Rád, berúc na seba výzor ľudí. Svojim umením vraždili vodcov kráľovstiev, berúc na seba ich podobu a súdiac ľudí. Iba mágiou mohli byť odhalení. Iba zvukom mohli byť ich tváre videné. Usilovali sa z kráľovstva tieňov zničiť človeka a vládnuť na jeho mieste.

Ale vedz, že *Majstri* boli mocní v mágii, dokázali zdvihnúť *Závoj* z tváre falše. Boli schopní poslať ich späť na ich miesto. Prišli oni k človeku a učili ho tajomstvu, *Slovu*, ktoré iba človek vie vysloviť. Rýchlo potom oni zdvihli *Závoj* z falošníka a vyhnali ho ďaleko preč z miesta medzi ľuďmi.

Ale dávajte si pozor, falošní stále žijú na miestach, ktoré sú otvorené z času na čas svetu. Nevidení chodia okolo na miestach, kde rítus bol vyrieknutý. Znovu, ako čas plynie vpred, vezmú na seba podobu ľudí.

Vyvolaní môžu byť majstrami, ktorí poznajú biele alebo čierne, ale iba biely majster ich dokáže ovládnuť a spútať, kým sú v tele.

Nehľadaj kráľovstvo tieňov, pretože zlo sa isto ukáže. Iba majster jasou porazí tieň strachu.

Vedz, ó brat môj, že strach je prekážkou ohromnou. Buď majstrom všetkého v jase, tiene sa onedlho stratia. Počúvaj a dbaj mojej múdrosti, hlas Svetla je jasný. Nehľadaj údolie tieňa, a objaví sa iba Svetlo.

Počúvaj, ó človeče, do hĺbky moju múdrosť. Hovorím o vedomosti ukrytej pred človekom. Ďaleko bol som na svojej ceste *Časopriestorom*, až na konci vesmíru tohoto cyklu. Našiel som tam ohromnú bariéru, držiacu ľudí od opustenia tohoto cyklu. Áno, zbadali ma *Strážcovia Bariér*, ležiaci čakajúc, kto ich prekročí.

Vo vesmíre, kde čas neexistuje, mdlo som vnímal strážcov cyklov. Pohybujú sa iba prostredníctvom uhlov. Slobodní nie sú oni od zakrivení dimenzií.

Neznámi a strašní sú *Strážcovia Bariér*. Sledujú oni vedomie k hraniciam vesmíru. Nemysli na útek vstupom do svojho tela, pretože sledujú oni rýchlo *Dušu* prostredníctvom uhlov. Len kruh ťa ochráni, bezpečný pred pazúrmí *Obyvateľov Uhlov*.

Raz, v čase minulom, priblížil som sa k ohromnej *Bariére*, a videl na brehoch, kde čas neexistuje, beztvare formy *Strážcov Bariér*. Áno, ukrytý v hmle nad časom, našiel som ich; a Oni, zavetiac ma zďaleka, zdvihli sa a rozozvučali veľký zvon, ktorý je možné počuť z cyklu do cyklu a pohli sa priestorom oproti mojej *Duši*.

Utiekol som rýchlo pred nimi, späť z nepredstaviteľného konca času. Ale vždy ma prenasledovali, pohybujúc sa vo zvláštnych, človeku nepoznaných uhloch. Áno, na sivom brehu konca *Časopriestoru*, našiel som *Strážcov Bariér*, besnejúcich za *Dušou*, ktorá skúša neznámo.

Unikal som cez kruhy späť do svojho tela. Utekali rýchlo za mnou, sledovali ma. Áno, hľtači ma prenasledovali, hľadajúc cez uhly, chcieť zhltnúť moju *Dušu*.

Naozaj, vedz človeče, že *Duša*, ktorá sa odváži k *Bariére*, môže byť držaná v otroctve *Strážcov* sponad času, držaná, až kým tento cyklus nie je celý ukončený a duša zabudnutá, keď vedomie opustí.

Vstúpil som do svojho tela. Vytvoril som kruhy, ktoré nepoznajú uhly, vytvoril som formu, ktorá bola stvorená z mojej formy. Vytvoril som svoje telo v kruhu a stratil prenasledovateľov v kruhoch času. Ale ešte teraz, i keď som vyslobodený zo svojho tela, opatrný musím vždy byť, nepohybujúc sa uhlami, inak moja *Duša* nikdy nebude slobodná.

Vedz, že *Strážcovia Bariér* sa pohybujú iba prostredníctvom uhlov a nikdy nie zakriveniami priestoru. Iba pohybujúc sa zakriveniami im môžeš uniknúť, v uhloch ťa budú prenasledovať. Ó, človeče, maj na zreteli moje varovanie: nesnaž sa vylomiť bránu do večnosti. Málo je tých, čo uspeli v prechode *Bariéry* do väčšieho *Svetla*, ktoré svieti z večnosti. Tebe na vedomie, obyvatelia sa vždy usilovali držať takéto *Duše* vo svojom otroctve.

Počúvaj, ó človeče, a maj na zreteli moje varovanie: nevyhľadávaj pohyb v uhloch, ale v oblúkoch. A ak počas vyslobodenia zo svojho tela ty začuješ zvuk ako štekot psa

volajúci jasne a zvonivo – ako zvon cez tvoje bytie, uteč späť do svojho tela cez kruhy, neprenikaj vpred do hmly.

Keď vstúpiš do formy, v ktorej si prebýval, použi kombináciu kríža a kruhu. Otvor ústa a použi svoj *Hlas*. Vyslov *Slovo* a budeš slobodný. Iba ten, ktorý *Svetla* má vrchovato, môže dúfať, že prejde popri strážcoch cesty. A potom sa musí pohybovať neznámymi zakriveniami a uhlami, ktoré sú vytvorené v smere neznámom človeku.

Počúvaj, ó človeče, a maj na zreteli moje varovanie: nepokúšaj sa prejsť popri strážcoch na ceste. Radšej sa snaž získať svoje vlastné Svetlo a pripravíš sa sám prejsť cestu.

Svetlo je tvoj konečný cieľ, ó brat môj. Hľadaj a nájdeš vždy *Svetlo* na ceste.

